

fritstaaende Aaleruser vil man ikke, i alt Fald ikke hvis Udvalgets Forslag om Begrebet Aalestaders Strøgning i Loven vedtages, have nogen Bemyttelse, og det er denne, Fiskerne i Stevns, paa hvis Vegne jeg taler, saa meget ønske — og det synes jeg heller ikke, de have saa megen Uret i. Det vil nemlig ses i Regeringens Lovforslag § 4, 1ste Stykke, der for saa vidt er enslydende med den gældende Lov, at det allerede der er sagt, at „naar nogen lovlig har indtaget en Fiskeplads og behørig har afmærket sine Redstaber, maa han ikke, saa længe han har sit Redskab udsat og benytter det til Fiskeri, fortrænges fra Stedet eller forulempes i sit Fiskeri af andre Fiskere.“ Det er dette sidste, som giver Fiskerne Hjemmel til at tro, at de have Krav paa at være i Fred for andre med deres Fiskeri, men det ere de ikke med Hensyn til Aaleruser, naar andre skulle kunne komme og sætte deres Aaleruser saa nær, de have Øyst, op ad dem, der først ere udsatte, og saaledes er det nu, i alt Fald uden for de Bunde, hvor der er truffen Fiskerivedtægter. Det er altsaa kun en nærmere Bestemmelse af dette Tilfagn, som allerede i den nugældende Lov er givet Fiskerne, jeg ønsker at gennemføre. Hertil kommer, at man allerede har baade i den gældende Lov og i Regeringsforslaget paa enkelte Punkter — det henviste jeg til, da jeg omtalte dette Spørgsmaal ved første Behandling — nærmere Bestemmelser, der knytte sig til denne Bestemmelse i § 4, første Stykke, i Slutningen. Jeg sigter nemlig til Lovforslagets § 12, Bestemmelsen om Bundgarn — i den gældende Lov § 10 — der har man netop en Bestemmelse for, inden for hvilken Afstand der ikke maa findes med Bundgarn af andre Fiskere og ligeledes i § 25 med Hensyn til alle Slags faste Fiskeredstaber i Vindfjorden. Det er kun noget lignende, man her ønsker for Aalerusernes Vedkommende. — Naar jeg saa skulde forme denne Bestemmelse nærmere, laa det nær at se hen til de nævnte Bestemmelser i Lovforslagets § 25 om Fiskeri i Vindfjorden, for der har man netop en Bestemmelse, der inden for en vis Afstand beskytter alle udsatte staaende Fiskeredstaber mod Forulempelse af hvilke som helst andre Fiskeredstaber. Det er denne Bestemmelse, jeg har taget til Forbillede for mit principale Vædringsforslag under Nr. 2, idet jeg altsaa blot har forandret Udtrykket „staaende Fiskerivedstaber“ til det, jeg her interesserer mig for „fritstaaende Aaleruser“. Naar jeg har sat „200 Alen paa Fangesiden“ som Begrænsningen, inden for hvilken der ikke maa findes af andre, inden for hvilken altsaa den, der har udsat den.

fritstaaende Aaleruse, skal være i Fred, saa vil man se, at jeg der forlanger mindre, er mere besæden, end man er det med Hensyn til Aalegaardsejerne. For deres Vedkommende har man i Udvalgets Vædringsforslag til § 6 sat en Bemyttelse inden for 75 Favne paa Fangesiden og paa den lukkede Side 25 Favne. Jeg har helt ladet Bemyttelsen falde med Hensyn til den lukkede Side, og med Hensyn til Fangesiden har jeg nøjedes med at opstille 200 Alen, hvilket ganske vist ogsaa er det mindste, jeg mener, man vil kunne nøjes med. Smidlextid har jeg jo ikke kunnet være blind for, at Udvalget har foreslaaet Afstanden i § 25, hvor der nu staar 100 Favne, nedsat til 50 Favne, og for nu ikke at risikere, at hele mit Formaal skulde glippe, fordi man ikke vil gaa med til de 200 Alen, men absolut vilde holde sig til de 50 Favne, saa har jeg subsidiært stillet et Forslag under Nr. 3 om i Stedet for 200 Alen at sætte „50 Favne (94 Meter)“, men jeg vil udtrykkelig fremhæve, at jeg meget vil anbefale, at man stemmer for mit principale Forslag, hvorefter det subsidiære naturligvis falder bort. Jeg har altsaa kun stillet dette op for dog at saa noget, hvis man absolut ikke vil have de 200 Alen.

Med Hensyn til det tredje Vædringsforslag eller rettere Underænderingsforslag, jeg har tilladt mig at stille til Udvalgets Vædringsforslag Nr. 52, da gaar det ud paa at sikre Fiskerne i Stevns de Fordele, det Selvfølgelig, som man ved Hjælp af Vedtægter tiltænker de Fiskere, som bo ved de „Fjorde, Vig og lignende Indskæringer“, som omtales i § 46. Grunden til, at jeg tvivler om, at det vilde blive sikret dem, hvis jeg ikke fik dette Underænderingsforslag vedtaget, er den, at der i § 46 — og for saa vidt er dette Forslag ikke foreslaaet forandret fra Udvalgets Side — bruges det Udtryk som stemmer med den bestaaende Lov „saamlige øvrige Fjorde, Vig og andre lignende Indskæringer fra Havet“. Man kunde maaske paa Grundlag deraf sige, at saa kan ingen Bugt komme ind under disse Indvande, hvor Vedtægter kunne træffes, og hvis dette var rigtigt, vilde jo hverken Røge eller Præsto Bugt komme med. Jeg tvivler nu ikke om, at det ikke er Meningen at udelukke Bugter, skønt Ordene kunde synes at tyde derpaa, thi jeg ser af Udvalgets Betænkning, at det forbeholder sig at tage Aalbækbugten med. Deraf fremgaar, at Udvalget i alt Fald mener, at en Bugt kan tages med ind under Indvande, men for en Sikkerheds Skyld har jeg ment det nødvendigt allerede af denne Grund at stille dette Forslag om udtrykkeligt at indsatte Røge og